

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

จากยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 ที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ (คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561 : หน้า 37 - 38) นั้น จะเห็นได้ว่าเด็กในยุคปัจจุบันและอนาคต จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ทั้งทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ ทั้งหมดนี้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาครูในยุคศตวรรษที่ 21 โดยครูต้องยึดหลัก "สอนน้อย เรียนมาก" กล่าวคือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของเด็ก ครูต้องตอบได้ว่า ศิษย์ได้เรียนอะไรและเพื่อให้ศิษย์ได้เรียนสิ่งเหล่านั้น ครูต้องทำอะไร ไม่ทำอะไร ในสภาพเช่นนี้ ครูยิ่งมีความสำคัญมากขึ้น ที่จะต้องปฏิบัติตนด้วยการไม่สอน แต่ต้องออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะดังกล่าว (วิจารณ์ พานิช, 2555) ดังนั้น การพัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดให้กับเด็กโดยครูจึงเป็นสิ่งจำเป็น และจะช่วยส่งเสริมการปูพื้นฐานทางสมองที่ดีให้แก่เด็กต่อไปในทุกด้าน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในมาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ โดยที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : หน้า 9) นั้น ในการที่จะพัฒนาทักษะการคิดให้เกิดขึ้นกับเด็กในระดับปฐมวัยย่อมส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปในทิศทางที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และเป็นวิธีการรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กในท้องถิ่นเกิดการพัฒนาทางการคิด และสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ดังกล่าว คือ

ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้ออกไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งการที่ผู้เรียนต้องหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Process) (วิชเนีย ทศตะ, 2547)

จุดมุ่งหมายหลักของการศึกษา คือ การสร้างคนให้สามารถทำอะไรที่เป็นสิ่งใหม่ได้ เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นนักประดิษฐ์คิดค้น จุดมุ่งหมายที่สองของการศึกษา คือ การสร้างจิตที่สามารถคิดวิจารณ์ญาณ สามารถตรวจสอบสิ่งต่าง ๆ และไม่ยอมรับทุกสิ่งทุกอย่างที่คนอื่นนำมายืมให้ (Piaget อ้างถึงใน Fisher, 1992 : p. 29) ซึ่งจะเห็นได้ว่าจากข้อความดังกล่าวข้างต้น ทักษะการคิดต่าง ๆ ล้วนจำเป็นต่อการเสริมสร้างให้กับเด็กในระดับปฐมวัยเป็นอย่างมาก ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้เด็กปฐมวัยที่จะโตไปในอนาคตเกิดทักษะการคิดในรูปแบบอื่น ๆ ตามมาและการต่อยอดทางประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีความแปลกใหม่และหลากหลาย ปัญหาทางความคิดสร้างสรรค์ของเด็กไทยนั้น จิราภรณ์ ศิริทวี (2561, อ้างถึงใน ญัฐภัสสร เหล่าเนตร์ (2561 : หน้า 2 - 3) ได้กล่าวถึง โจทย์ที่สำคัญของการสะท้อนปัญหาการเรียนรู้ของเด็กในปัจจุบันในสิ่งที่ยังขาด คือ เด็กไทยส่วนใหญ่เรียนแบบท่องจำ ทำให้เด็กไทยขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งอุปสรรคของการพัฒนาคือ ผู้ปกครองไม่ยอมรับในศักยภาพนั้น เพราะความคาดหวังให้เด็กเป็นไปตามกระแสความนิยมของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับจีระพันธุ์ พูลพัฒน์ (2561) ได้กล่าวถึงทักษะการคิดว่า ทักษะความคิดล้วนแล้วแต่สำคัญ แต่ความคิดสร้างสรรค์นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าของประชาคมโลก สิ่งต่าง ๆ ที่ทุกคนได้รับ ไม่ว่าจะเป็นความสะดวก ความรวดเร็ว ความคล่องตัวในการทำงานและดำเนินชีวิตประจำวันก็เนื่องมาจากความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลต่าง ๆ ที่ผ่านมา จึงมีความจำเป็นที่ทุกฝ่ายจะร่วมมือกันสร้างบรรยากาศที่สร้างสรรค์ ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ไม่เฉพาะในส่วนของสังคม ระดับนโยบายของชาติ สถาบัน บุคคลทุกอาชีพ พ่อ แม่ ผู้ปกครองและครู

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : หน้า 20) ได้กล่าวถึงสภาพที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยในยุคปัจจุบันว่า เด็กควรจะต้องมีพฤติกรรม หรือความสามารถตามวัย บนพื้นฐานพัฒนาการตามวัยหรือความสามารถตามธรรมชาติในแต่ละระดับอายุเด็ก โดยมีรายละเอียดของมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่หลายข้อ หนึ่งในนั้น คือ มาตรฐานที่ 11 ในเรื่องของการมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการคิดในรูปแบบหนึ่ง คือ กิจกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งกิจกรรม

สร้างสรรค์ถือได้ว่าเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่ยึดตามกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรมของเด็กปฐมวัย และเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการคิดในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดแก้ปัญหา ทักษะการคิดวางแผน ฯลฯ ทักษะการคิดเหล่านี้ล้วนเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กในระดับปฐมวัยเพื่อพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นให้กับเด็กไทยในยุคปัจจุบัน ซึ่งปัจจุบันยังไม่ได้ได้รับความสนใจอย่างจริงจังและยังไม่มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม อาจเนื่องมาจากโครงสร้างทางวัฒนธรรมและการอบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยที่ผู้ใหญ่ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งกฎกติกา หรือข้อตกลงที่ถูกกำหนดขึ้นด้วยตนเอง ทำให้เด็กไม่ได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับทักษะการคิด (ปัทมศิริ ธีรานุรักษ์ จารุชัยนิวัฒน์, 2561 : หน้า 3) นอกจากนี้กระบวนการคิดของเด็กไทยผ่านระบบการศึกษาที่ตกต่ำและล่าช้าส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศอย่างมาก เรื่องดังกล่าวถือเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งได้มีผู้แสดงความคิดเห็น ทักษะเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ของเด็กไทยไว้มากมาย โดยในบทความของกลิ่น สระทองเนียม (2556 : หน้า 1) ที่ได้กล่าวถึงและมองว่าการจัดการศึกษาที่ผ่านมาของเด็กไทยนั้น มีผลที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ อีกทั้งในปัจจุบันการศึกษายุค 4.0 เป็นการศึกษาในยุคฐานความรู้ที่จำเป็นต้องมีนวัตกรรมเป็นของตนเอง โดยที่ไม่ต้องเลียนแบบหรือพึ่งพาต่างชาติ เน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ทางความคิด ผลงานหรือนวัตกรรมขึ้นมาเองได้ (กันตวรรณ มีสมสาร และกัญญา ศิลปะกิจยาน, 2561 : หน้า 172) จึงทำให้เห็นถึงความจำเป็นในการที่จะต้องฝึกฝนและสอนทักษะการคิดในเชิงสร้างสรรค์ให้กับเด็ก เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ชูศักดิ์ ประเสริฐ (2556) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนแบบที่เรียนแต่ในห้อง ท่องจำหนังสือแบบนกแก้ว นกขุนทอง เพียงเพื่อนำไปสอบแข่งขันเลื่อนขั้นสูงขึ้น นอกจากไม่เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงที่สามารถนำมาปฏิบัติ นำมาใช้ในชีวิตได้แล้ว ยังสร้างความเห็นแก่ตัวที่จะต้องเป็นผู้ชนะในคู่แข่งทางการศึกษา จึงเกิดภาวะที่เรียนหนังสือจนไม่รู้จักมนุษย์ ไม่รู้จักโลก

การพัฒนาคุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นนั้น ควรพัฒนาตั้งแต่ช่วงปฐมวัยเนื่องจากเป็นช่วง ที่เด็กเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดและเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ (อรุณี หรดา, 2555 : หน้า 55) การจัดกิจกรรมพัฒนาทางด้านการคิด จึงเป็นบทบาทหนึ่งของครูที่จะต้องจัดกิจกรรมขึ้น เพื่อฝึกทักษะการคิดให้กับเด็กโดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน การสอนกระบวนการคิดหรือสอนให้ผู้เรียนคิดเพนนั่นไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากการคิดนั้นเป็นกระบวนการไม่สามารถมองเห็นได้ง่ายจะเห็นได้จากผลของการคิด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : หน้า 48) และการที่ครูจะทำหน้าที่นี้ได้ดี ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจใหญ่ถูกต้อง จึงจะนำไปปฏิบัติกับเด็กได้อย่างเห็นผลและมี

ประสิทธิภาพต่อไป และเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการคิดให้เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัย การจัดรูปแบบในการเรียนรู้หรือจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก โดยการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้น ถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ตอบสนองให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และครูยังสามารถนำชุดกิจกรรมการคิดนี้ไปปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของตนเองในสถานศึกษา เนื่องจากชุดกิจกรรมทักษะการคิดนี้ช่วยให้เกิดการถ่ายทอดความคิดระหว่างการเรียนรู้ ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถในการเรียน ความสนใจและความถนัดทางการเรียนในเด็กแต่ละคน

โครงการวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี ซึ่งผู้วิจัยต้องการพัฒนาทักษะการคิดในด้านของความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นกับเด็กในระดับปฐมวัย โดยการนำกิจกรรมมาเป็นที่ต่อยอดทางความคิดให้กับเด็กปฐมวัยได้เรียนรู้อย่างมีความเป็นรูปธรรม และมีรายละเอียดเพียงพอต่อการส่งเสริมให้ครูสามารถนำชุดกิจกรรมทักษะการคิดนี้ไปพัฒนาให้กับเด็กในระดับปฐมวัยของตนเองได้ และเพิ่มพูนความรู้ ทักษะกระบวนการในการคิด สามารถวิเคราะห์ให้เห็นสภาพการณ์เงื่อนไข การกระทำ ผลลัพธ์ของกระบวนการนั้น ๆ เป็นการได้ประโยชน์และเป็นข้อมูลพื้นฐานให้การพัฒนาวิชาชีพครูได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิด

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
2. ได้กระบวนการในการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิด
3. สร้างเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
4. นำเสนอบทความในรูปแบบต่างๆ เช่น การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ หรือเอกสารสิ่งพิมพ์

ในท้องถิ่น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยเชิงพัฒนา โดยศึกษาและวิจัยกับเด็กปฐมวัยในสถานศึกษา จังหวัดจันทบุรี

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยในสถานศึกษาจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ โรงเรียนบ้านแก้ว จำนวน 60 คน และครูระดับชั้นอนุบาล จำนวน 8 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแก้ว จำนวน 30 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย และครูระดับชั้นอนุบาล จำนวน 8 คน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
  - 3.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมทักษะการคิด
  - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
    - 3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดคล่องแคล่ว
    - 3.2.2 ระดับความพึงพอใจของครูต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิด
4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ผู้วิจัยใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมทักษะการคิดจะมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ของสถานศึกษานั้น ซึ่งจะเป็นหน่วยการสอนในช่วงของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งผู้วิจัยได้ไปศึกษาหน่วยการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยจากสถานศึกษาที่จะไปทำวิจัย
5. ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะการคิด หมายถึง ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดทักษะการคิดสร้างสรรค์ด้านการคิดริเริ่มและด้านการคิดคล่องแคล่ว ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวัดทักษะการคิด

สร้างสรรค์จากคะแนนแบบวัดทักษะการคิดสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยประยุกต์จากแบบวัดทักษะการคิดสร้างสรรค์ของทอร์แรนซ์ วอลลาซ โคแกน

ชุดกิจกรรมทักษะการคิด หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดทักษะการคิดสร้างสรรค์ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรมการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ การประเมินผลและใบงานท้ายกิจกรรม

การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการคิด หมายถึง กระบวนการสร้างสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจัดกิจกรรมไว้อย่างเป็นระบบในชุดหรือกล่องเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการคิด หมายถึง ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ของชุดกิจกรรม โดย 80 ตัวแรก คือ คะแนนเฉลี่ยของเด็กปฐมวัยทั้งหมดที่ทำแบบวัดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้านการคิดริเริ่มและด้านการคิดคล่องแคล่วระหว่างกิจกรรมแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80 และ 80 ตัวหลัง คือ คะแนนเฉลี่ยของเด็กปฐมวัยที่ทำแบบวัดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ด้านการคิดริเริ่มและด้านการคิดคล่องแคล่วจากทุกกิจกรรม โดยคิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80

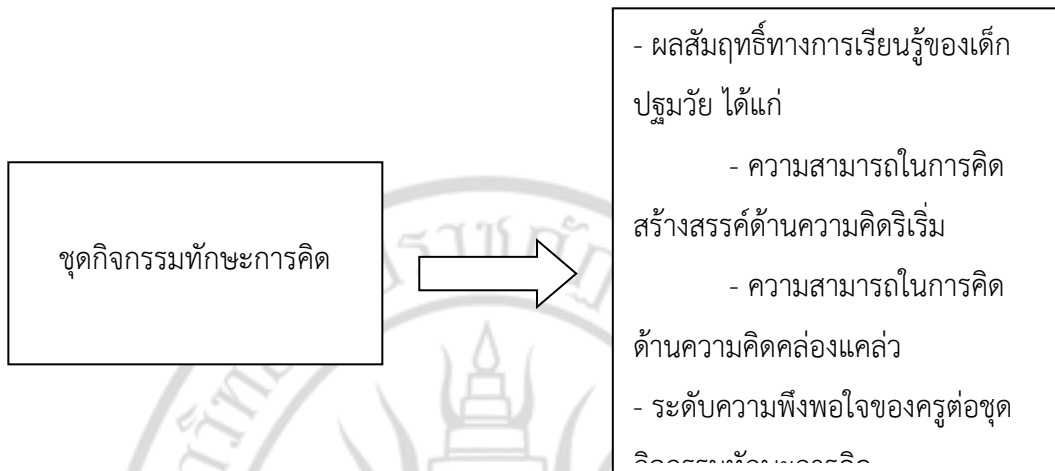
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย หมายถึง ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์โดยผ่านการเรียนรู้จากชุดกิจกรรมทักษะการคิด ประกอบด้วย ด้านการคิดริเริ่มและด้านการคิดคล่องแคล่ว

ระดับความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อชุดกิจกรรมทักษะการคิด สำหรับครูปฐมวัยในโรงเรียนบ้านแก้ว จังหวัดจันทบุรี โดยครอบคลุมองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกรัก และด้านพฤติกรรม สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบวัดความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับเป็นเครื่องมือวัด

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็กในระดับปฐมวัย โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ของการเรียนการสอนในโรงเรียนบ้านแก้ว จังหวัดจันทบุรี

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่มีอายุระหว่าง 5 – 6 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. หลังการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการคิด
3. ครูมีระดับความพึงพอใจในชุดกิจกรรมทักษะการคิดอยู่ในระดับมากขึ้นไป

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี